Dıgıl

SAVOK _ MELİH41

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

Fiyatı: 800 lira (KDV içinde)

Perşembe günleri çıkar

Sayı: 82

22 KASIM 1990

UTANMAZ ADAM

YAVUZ TARAN'DAN
7. VİTES

VAH VAHAP VAH

SONER GÜNDAY'DAN
SITKI SEDAT

BİROL BAYRAM'DAN
MİKİ VE ZAPPA

TEKİN ARAL'DAN
DIGIL'CA

ŞEVKET YALAZ
GÜRCAN GÜRSEL
SERHAT GÜRPINAR
ZAFER TEMOÇİN
SÜLEYMAN ARGUN
VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Dıgıl'ın Albümünden:
21. YÜZYIL İNSAN MANZARALARI

UTANMAZ ADAM'IN YENİ MACERASI **ŞİKAGO GANGASTERİ** BU HAFTA BAŞLADI

BİROL BAYRAM • HALİL İNCESU • MURAT ALPAY • İBRAHİM SARI • KAYHAN ERKAN • ERHAN BAŞKURT

Dıgıl
YIL: 2 Sayı: 82
22 KASIM 1990 PERŞEMBE

Basıldığı Yer: Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İST.
Haberleşme Adresi: Sivritaş Sok. 11-2 Mecidiyeköy- İST.
Tel: 175 36 86

HÜRYAY A.Ş. adına Sahibi: **OĞUZ ARAL**
Yönetmen: **GALİP TEKİN**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI: 3 AYLIK : 13.000. 6 AYLIK: 26.000 12 AYLIK: 52.000 TEL: 550 25 04 - 6 HAT

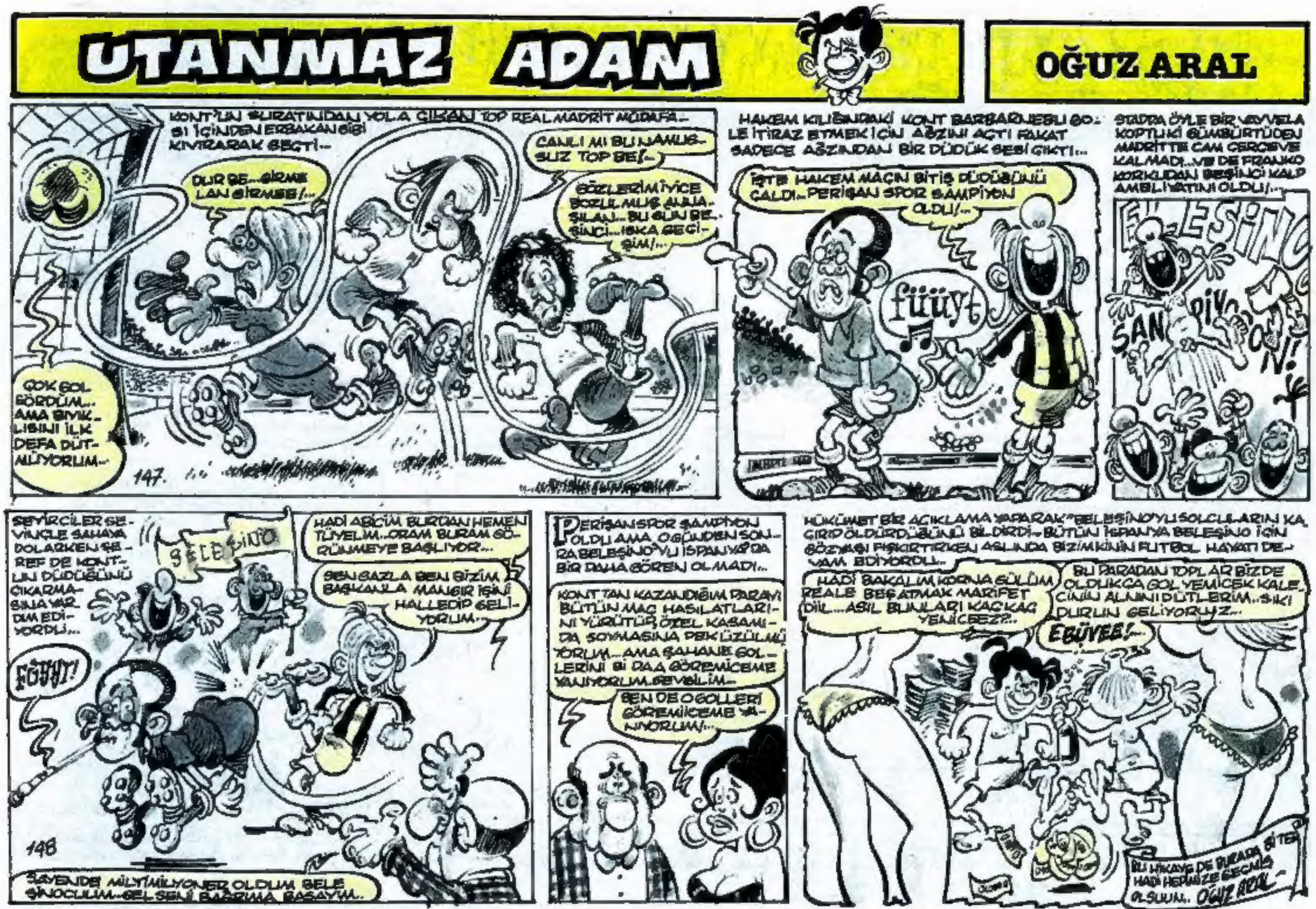

Tekin Aral Yazıyor

Dıgıl'ca

HAYDİ MECLİS'E BİR İKİİİ!....

1961 yılı idi. Bir yıl önce ihtilal olmuş... Kurucu Meclis meydana getirilmiş, yeni bir Anayasa yapılmıştı... Ve bu yeni Anayasa ışığında seçimlere gidiliyordu. Seçimlere çok az bir süre kalmıştı.

Ben o sıralar Ankara'da ünlü Osman Bölükbaşı'nın partisi CKMP'nin organı olan bir gazetede ressamlık yapıyordum...

O yıl seçim yılıydı... Ve seçimlerin yapılmasına da az bir süre kalmıştı...

Gazetenin haberalma bölümünde bizden oldukça yaşlı bir gazeteci olan bir Kenan abi vardı... Kenan abi politikaya çok meraklıydı... Hep bir gün "Meppus" olmanın hayaliyle yaşar, gazetede bizleri bir arada yakaladığı zaman, sanki Meclis kürsüsündeymişçesine nutuklar atardı...

Seçimlerin iyice yaklaştığı o sıralar, bizim gazete CKMP'nin organı olduğundan ve Kenan abi de bu işlerin girdisini çıktısını az buçuk bildiğinden, bizim Kenan abiyi partiye basın ve haberleşme görevlisi yaptılar... Kenan abi, partiye yerleşti ve çalışmaya başladı... Partinin bültenlerini ve Osman Bölükbaşı'nın şarkı güftesine benzeyen konuşmalarını basına dağıtıyor diğer illerdeki parti örgütleriyle irtibatı yönetiyor, hasılı parti içinde koşturup duruyordu...

Bu arada bana da partinin seçim afişlerini yapma işi verilmişti... Yazılan sloganlar, parti amblemi falan kompozisyonlar haline getirilecek, sonra da afişler bastırılacaktı...

Gazeteyle, parti arasında mekik dokumaya başladım... Önce partiye gidip afişleri konulacak öteberiyi alıyor, gazeteye dönüp sabahlara kadar eskizler çizerek, ertesi gün tekrar partiye götürüyordum. Afişlerin bitirilip, duvarlara yapıştırılma süreleri yaklaştığında ise kapağı iyice parti binasına atmış, partide sabahlamaya başlamıştım artık...

O gün adayların Yüksek Seçim Kurulu'na bildirilmelerinin son günüydü... Yani partiler aday listelerini o gün akşam saat 5'e kadar Kurul'a verecekler, listelerde kim yazılıysa adaylıkları kesinleşerek seçimlere ancak onlar katılıp, koltuklara onlar çörekleneceklerdi...

CKMP ise aday listelerini Seçim Kurulu'na çoktan göndermiş, partinin komandanları nutuk patlatıp, milleti kafakola alma gezilerine çoktan çıkmışlardı bile...

Genel Merkez binasında Kenan abiyle ikimizden başka kimse yoktu... O basına dağıtılacak bültenlerle uğraşıyor, ben de kafayı afişlere daldırmış harıl harıl çalışıyordum... Saat akşam 5'e geliyordu, telefon çaldı...

Kenan abi:

– Tekin şuna bakıversene... Dedi...

Telefonu açtım...

– Alo, evet CKMP Genel Merkezi efendim...

Bir dakika ilgili arkadaşa vereyim... Telefonu Kenan abiye uzattım...

– Kenan abi, Yüksek Seçim Kurulu'ndan arıyorlar...

Kenan abi telefonu aldı ve bir süre dinledikten sonra:

– Nasıl olur efendim... Şu anda partide yetkili bir kişi yok ki... Neyse teşekkür ederim, bir çaresine bakmaya çalışacağız...

Dedi ve kapattı...

– Hayrola abi bi terslik mi var?

– Son dakikada böyle şey olur mu birader... Yüksek Seçim Kurulu bizim Çankırı adayına itiraz ediyor... Yerine aday bildirin diyor. Saat beşe yirmi var... Yani kalmış yirmi dakika... Ben şimdi nerden, kimi bulayım da durumu anlatayım...

Ve Kenan abi, elinde parti yetkililerini tele-

Devamı 4. sayfada

3. Sayfadan devam

fon numaralarının yazılı olduğu defter, çöktü telefonun başına...

Çoğu, daha önce de söylediğimiz gibi, propaganda gezisinde olduğundan, kimi arasa bulamıyor, bir yandan da buram buram terliyordu. Bu arada da dakikalar ilerliyordu.

İşte o anda birden aklıma geldi:

– Yahu Kenan abi... Dedim... **Ne uğraşıp duruyorsun?... Aç telefonu, yazdır kendi adını olsun bitsin.**

Önce gözleri parladı... Telefonu elinden masanın üstüne bıraktı... Kafasını kaşıdı ve:

– Yok canım olmaz öyle şey... Dedi... **Aslında... Nasıl desem?... Hani olur olmasına da... Bir sürü laf ederler...**

Sonra tekrar telefona saldırdı. Gene bir sürü numara çeviriyor, gene kimseyi bulamıyordu... Birden ayağa fırladı...

– Yönetim Kurulu'nda Avukat Mehmet Bey herhalde burda... Yazıhanesi devamlı meşgul çalıyor... Vakit neredeyse bitecek... Yazıhanesi hemen şurada iki sokak ötede... Sen burda bekle, ben bir koşu gidip gelebilirim... Ararlarsa biraz oyala... Dedi ve koşarak çıktı, gitti...

Artık neredeyse saat 5 olmuştu... Kenan abi ortalıkta yoktu... Telefon tekrar çaldı.

– Yüksek Seçim Kurulu'ndan arıyorum... Aday bildirme süresi bitmek üzere... Çankırı adayınıza itiraz edilmişti... Yerine yenisini bildirecek misiniz, bildirmeyecek misiniz?...

Ben biraz "Kem, küm" falan edip oyalamaya çalıştım, ama vakit dolmuştu ve listeleri onaylayıp kaldıracaklardı... O ara birden uyandım işe... Telefondaki zata, **"Tekin Aral"** de, o Çankırı meppusu... Çünkü o seçimde CKMP'nin Çankırı'da kazanması garantiydi... Ama yaşım tutmuyordu birader... Yirmi yaşındayım o zaman...

– Valla benim yapacağım bir şey yok efendim... Deyip, telefonu kapattım...

Daha sonra tartışmalı bir şekilde bir aday kabul ettirdiler... Ve de kazandılar, yanılmıyorsam...

Ya işte böyle sevgili okurlar... Az kalsın kazayla miletvekili oluyordum...

Ne yani, şimdikiler de kazayla olmuyorlar mı sanki?...

Tekin Aral

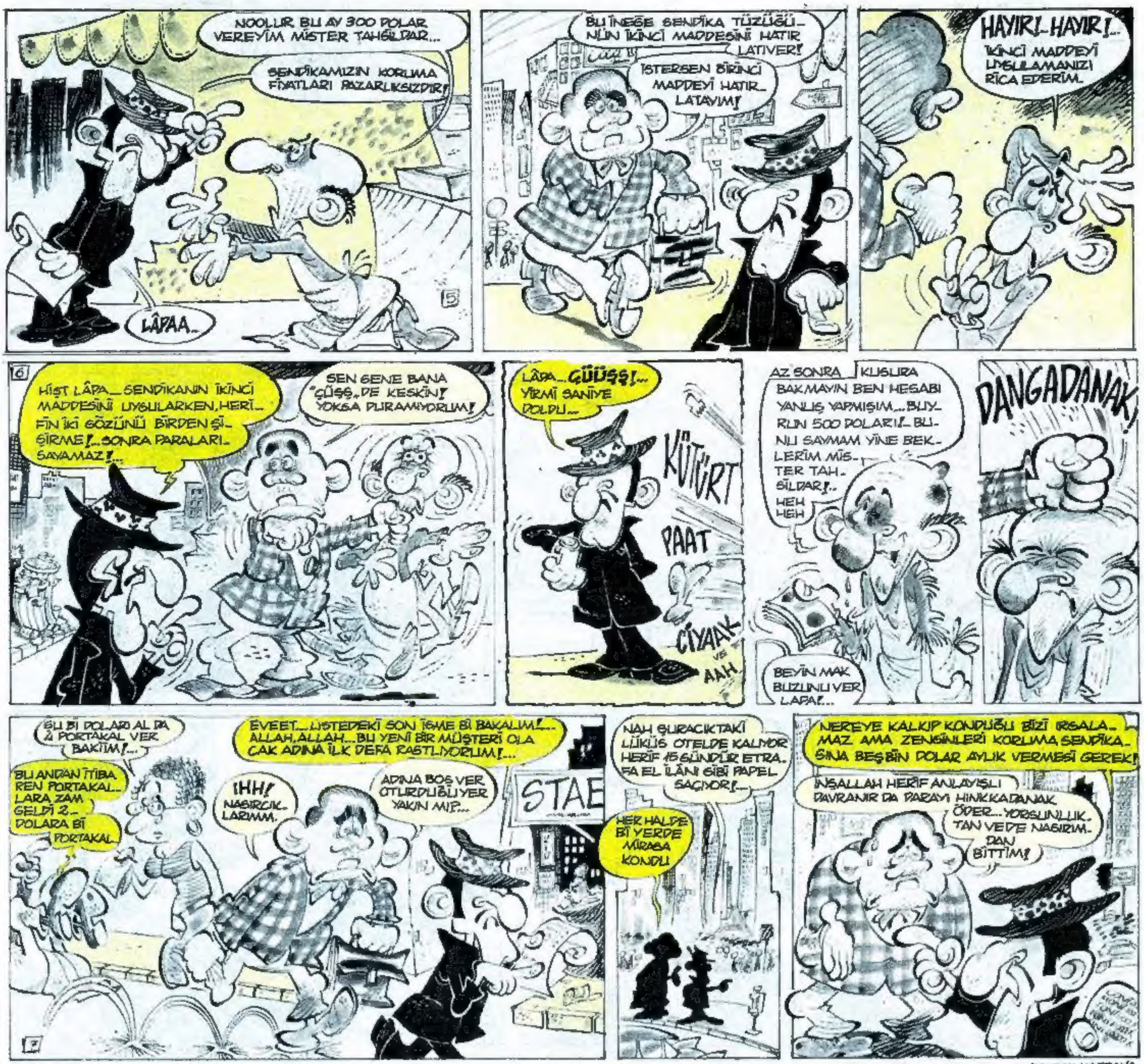

DEVAMI HAFTAYA

İBRAHİM SARI

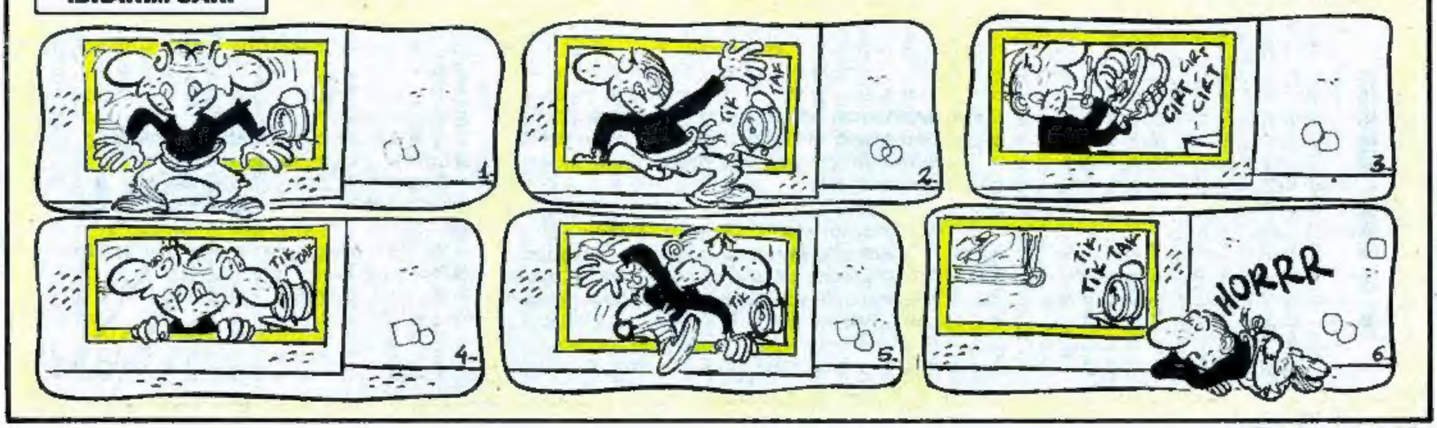

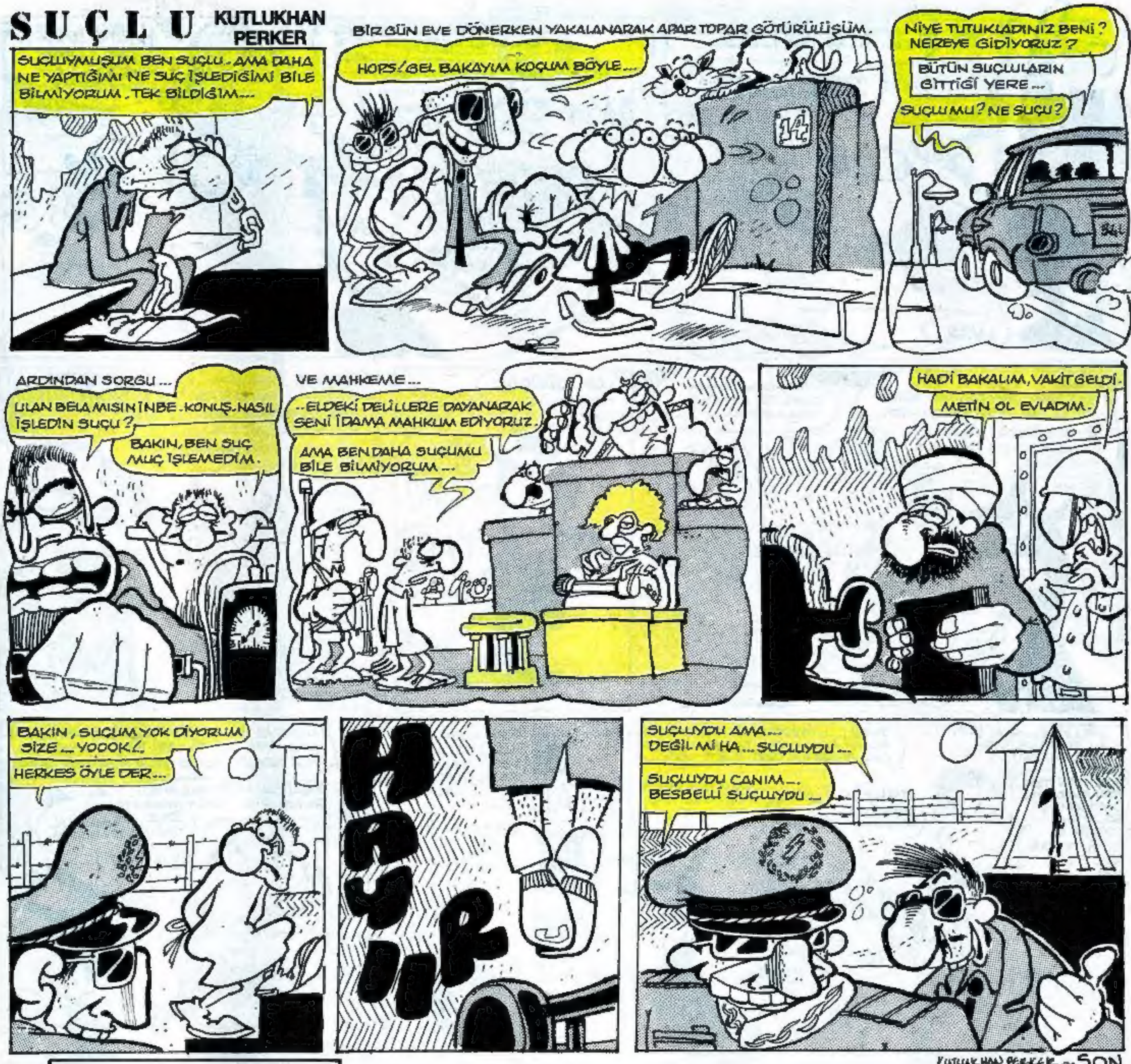

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"ben de sığar iki cihan ben bu cihana sığmazam"

nesimi

Şişli'de bir ara sokakta bir sarhoşla benim aramda ne geçebilir ki? Çok çok yanıma yaklaşıp benden bi sigara isteyebilir, önce verecek gibi olurum, sonra birden vazgeçerim, **"Sigaram yok!"** deyip hızlı hızlı yürürüm. Arkamdan söylenir, belki küfür de eder, sesini duyarım ama söylediklerini anlamam. Dönüp bütün paketi ona vermeyi düşünürüm, vazgeçerim, yine düşünürüm, yine vazgeçerim.

Kar fena yağmıştır, pis bi soğuk vardır, bi arkadaşla Beşiktaş'ta bira içip Kabataş'tan boğaz vapuruna bineriz. Vapurda bizden başka üç - dört kişi vardır, biri dışında hepsi Çengelköy'de inerler, o kalır. Çaktırmadan şarap içmektedir, ama çakarız. Yanına doğru gideriz, önce eliyle **"Gelmeyin"** yapar, sonra yine eliyle çağırır. Gideriz. Anlatır, denizyollarından emeklidir, serbest giriş kartı olduğu için bütün günü vapurda geçmektedir, evi yoktur. Bize Orhan Veli'den şiir okur, o ucuz, kötü şaraptan ikram eder. Adı Ali'dir yaşlı adamın, **"Geceleri nerde kalıyosun?"** diye sormak aklımıza gelmez. Sadece adama kaşkolumu verdiğimi hatırlarım sonradan.

Birkaç kişi Beyoğlu'nda yürümekteyizdir, Çiçek Pasajı'nın önünde iki dilenci bizden para ister. Vermeyiz. Israr ederler. Birimiz vermeye niyetlenir, bir diğeri onu engeller. Dilenciler, engelleyene bağırırlar. O da onlara küfür eder. Araya girilir, kavga önlenir. Onları bırakıp gideriz, ayık olanı arkamızdan bağırır: **"Siz yarın bigün bizi yazıp para kazanırsınız, n'olurdu üç beş kuruş verseydiniz!"** Taksim'e kadar bu sesleri düşünürüm.

★ ★ ★

Bunları yazmışımdır, gecenin dört buçuğudur, yanımda Soner vardır. Telefon çalar: Kimdir ki? Açarım, şaşırmamayı öğrenmişimdir. **"Bu yazıyı niye yazdın?"** der, **"Sana ne, sen git gastelerden futbolcu resimleri kes"** derim. **"Bu anlattığın adamlara vefa borcun var senin"** der, **"Onu ödemeye çalıştın."** Sinirlenirim, ama belli etmemeye çalışırım, alay ederim onunla: **"Hadi ordan velet, sen boyutundan büyük laflar etme bakim."** Ses çıkarmaz, ben de konuşmam. Ama eminim, o da aynı şeyi düşünmektedir: **"Biz hiç büyümiycez!"**

SITKI SEDAT

SONER GÜNDAY

SAKARIM, SAKMAM KİME NE...

KORKUTMA ÇOCUGİ...

BAZILARI SOĞUK SEVER

TİLKİSİN SEN TİLKİ

KULİS...

-ŞİİR-

ZAMAN VE BİZ

Zaman geçer dostlar...
Yaşlanır insanlar...
İhtiyar olurlar, dede olurlar, nine olurlar
Sakallar bırakılır Akça pakça
Çılgın gibi, yılgın gibi
O sakallar ki sanki yıllara inat
Bembeyaz...
Ak bir güvercin gibi
Umut dolu, barış dolu
Ya sen dede sen evet sen
hışttt huyoop... Dede sana
söylüyorum
Sen o umut dolu sakallarınla
niçin bana öyle fena bakıyorsun
Sanki beni dövecekmiş gibi
Otobüste sana yer vermedim diye
Evet belki yaşlısın...
Sana yer vermem gerekir.
Belki bu bir vatandaşlık görevi
Ama kıl oldum birden sana dede
Vermedim işte...
Yinelerim kıl oldum işte
Aaa mecburmuyum be adam
Yer vermeye sana
Belki de mecburum bilemem
Ama senin yaptığında ayıp be dede
Niye vurdun başıma
bastonla öyle...
Evet evet gabul ediyorum
Sana yer vermemek için
Otobüste uyuma
numarası yapıyordum
Ama sen nerden anladın be adam
Ha nerden anladın
numero yaptığımı
Belki ben bir tiyatrocuyum
Ve otobüste uyuma
rolü yapıyordum
Sana ne be adam.
Niye vurdun bastonu kafama
Ulan bak hala vuruyor
Ulan vermiyorum sana yer mer
Bırakın ulan beni
Bak dede yaşlısın.
Ulan bırakın
Sana da, akça pakça, barış dolu
sakalına da
Bırakın lan beni bırakın
Hırsımdan ühün sinirimden
Ağlıyom bırakın bırakın lan
Ühühhü hüngür hüngür

SON

SITKI SEDAT 1990
EMİNÖNÜ OTOBÜS DURAĞI

HALÜSİNASYON

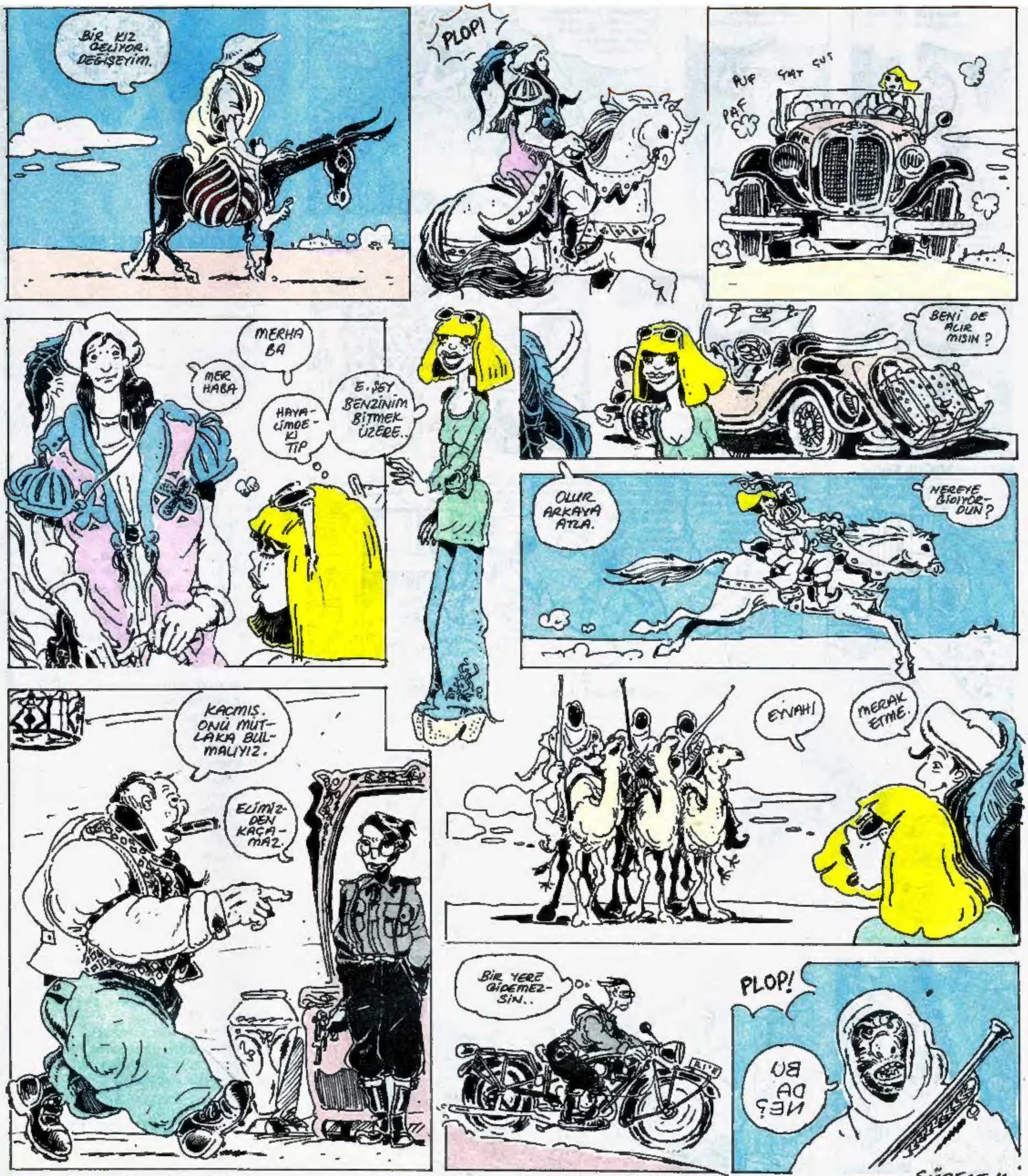

SÜRECEK..

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
GALİP-YILMAZ-ŞEVKET

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ:

Vahap söylediği hicranlı türkü ile, özgün ve süzgün müzik piyasasında kasetleri milyarlar satan, Akbuluttan bile meşhur bir ses sanatçısı olmuştur..

Öykünün hiçbir kişi, olay ve kuruluşla ilgisi yoktur. Tamamen hayal ürünüdür.

YILMAZ OKUMUŞ

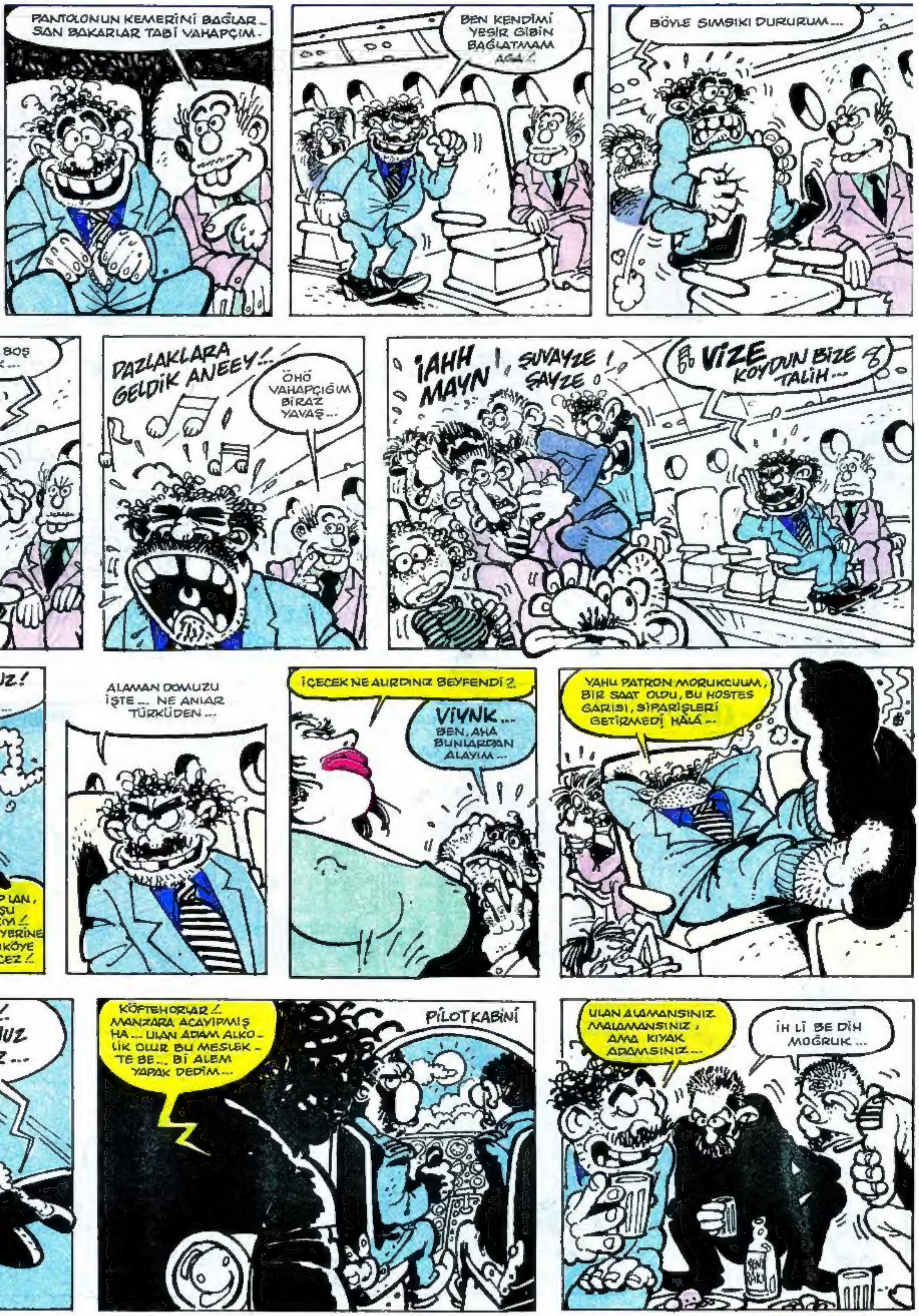

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
GALİP-YILMAZ-ŞEVKET

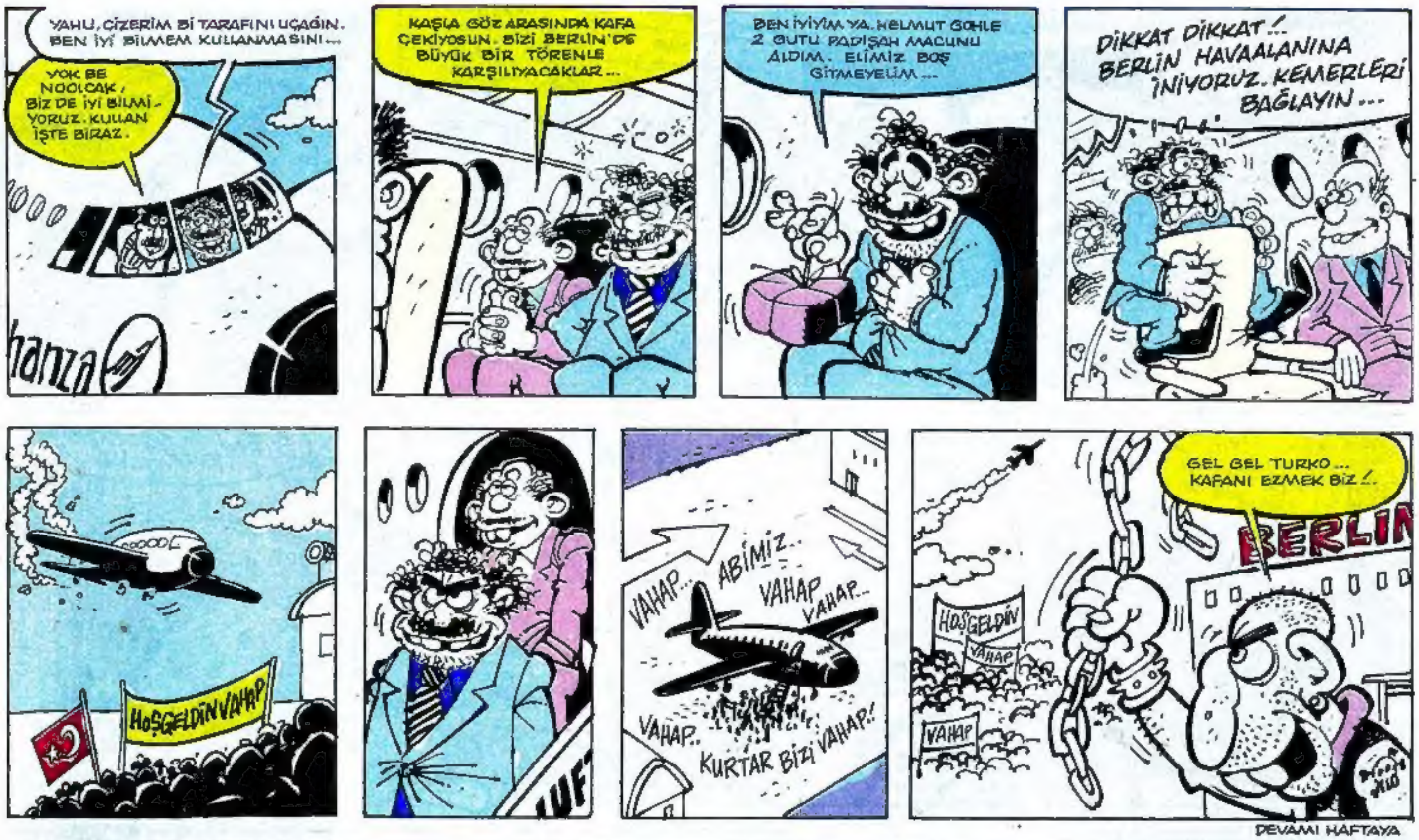

DEVAMI HAFTAYA

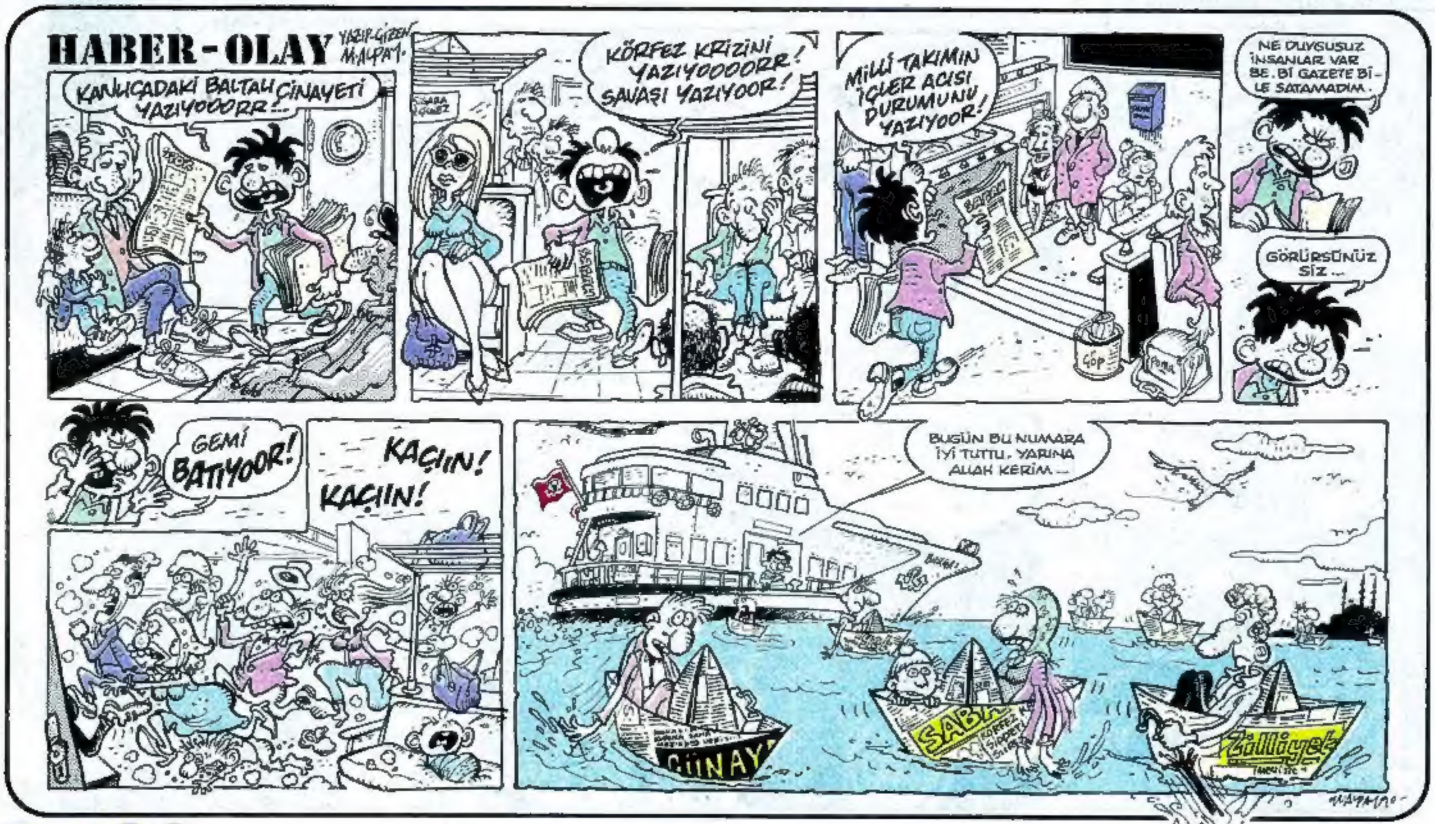

Hikaye-i Nermin

ÖZET: Bıçaktan korkan küçük Nermin, psikiyatri tedavi görmek için hastaneye yatırılır

• YAZAN: GALİP TEKİN • ÇİZEN: SÖNMEZ KARAKURT

SIĞIR VAGONLARI

DOĞAN GÜNEŞ

TAM GAZ

- Zappanın kaseti çıkmış... Daha almadım emmee görür o... Koyucam kasete, alıcam gitarımı yarışıcam günler boyu... Görür o... Siz de deneyin aman vermeyin... Geçen gün de Pat Mathaney'in "Still Life Talkin"iyle bi kapıştım ebeh be yani... Çalıyorum aga...
- Ohhh... Rüyalar mevsimi... Her gece sürrealistlere beş çekicek seneryolar... Uçuyorum ki hu... Siz de mi... Vaay...
- Yaa... Canım hiçbişey yemek istemiyo... Süt... Süt... Süt...Muz da muz... Eh işte sucuk felan... Kış beni yamulttu...

ARAKLA KENDİNİ

Baartma beni... Senn bakıcaksın kendine o, bu diil... Ne yarar sana, ne gaz yapar ne uyutur, ne diriltir? Bu yaşa kadar uyanamadıysan, menü'ne anca gidersin...
Bi yüz metre koş bakalım... Kaç saniyedeyi bırak da ciğerini kaçıncı metdere boğazlıycan gör bakalım.... Hee iyi olur bende...

ÜTÜ

Ben aabiden bozma...
Zart zurt ederim sana...
Hani yapsam onda birini'
Ya kürek olucam ya kazma..

AT... AT... AT...

- Palavraları palavracılara...
- Naraları yankı kayalıklarına.
- Düşen dişlerinizi dama...
- Şapkaları havaya...
- Kartopunu kafaya...
- Yumurtaları tavaya (hehe)

DELİSİN

- Telefonu açınca "alo" diyosan
- Cevizli sucuk yemiyosan
- Zil çalarken saund'un yoksa
- On yıldır giydiğin bişeyin yoksa
- Teleferiğe binmediysen
- Bi Phill Collins şarkısını ıslıkla çalamıyosan
- Ağzına elektrogitar taklidi yapamıyosan
- Dişinde susam kalıyosa
- Haala sevgilin yoksa...

YEDİNCİ VİTES

ÖZET: Zappa ve Miki, bir çizgi romanda başrol oynamak için yıllar sonra bir teklif alırlar.

MİKKİ ve ZAPPA

BİROL BAYRAM

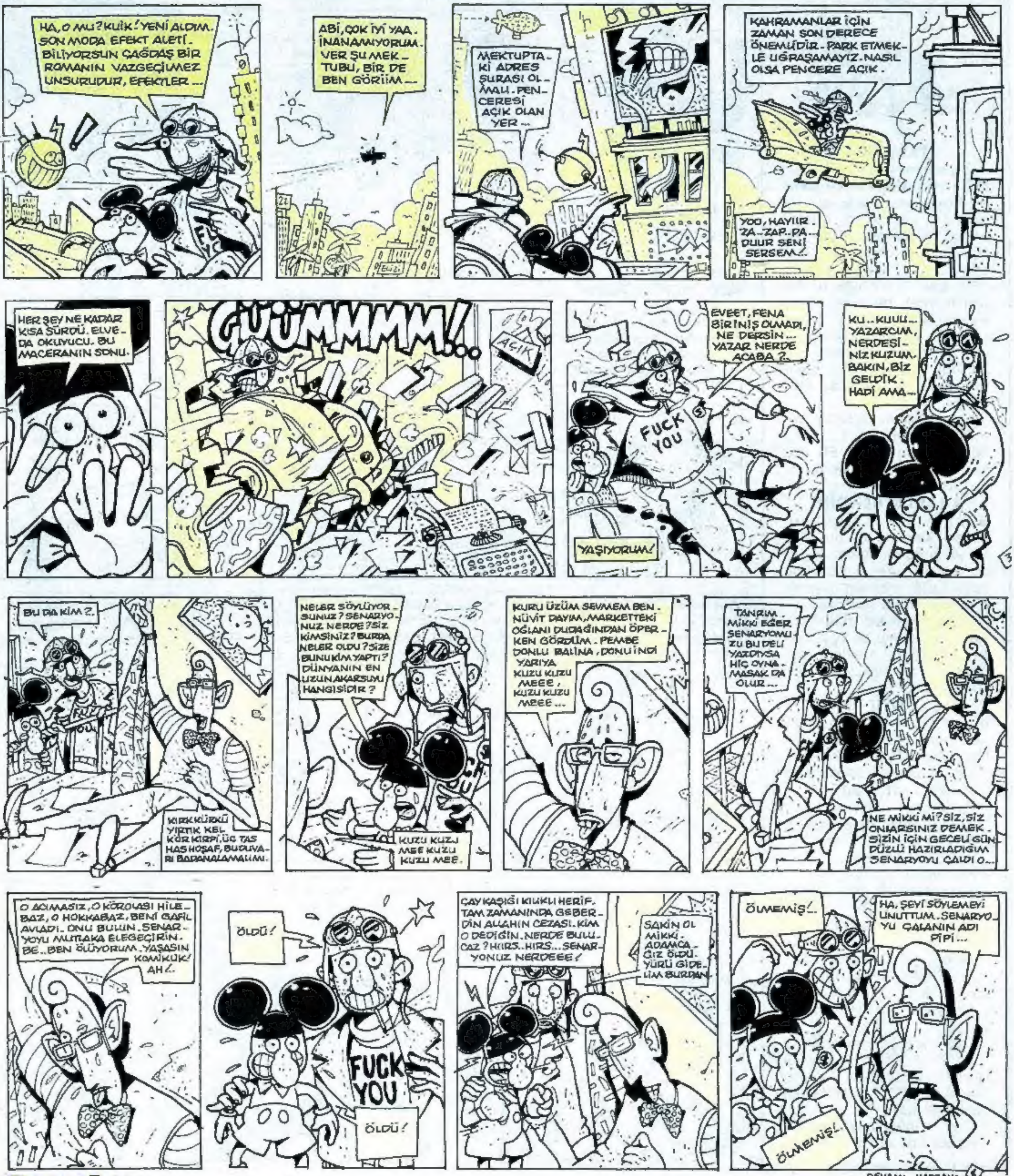

DEVAMI HAFTAYA...

ÖZET: Hami Bey'in atı "Hadi Yavrum" bütün yarışlarda nal toplamaktadır. Hami Bey'in getirdiği yeni nalları, seyis Hidayet atın ayağına çakar. "Hadi Yavrum" bütün yarışları kazanmaya başlar.

SİHİRLİ NAL

YAZAN: TEKİN ARAL
ÇİZEN: SONER GÜNDAY

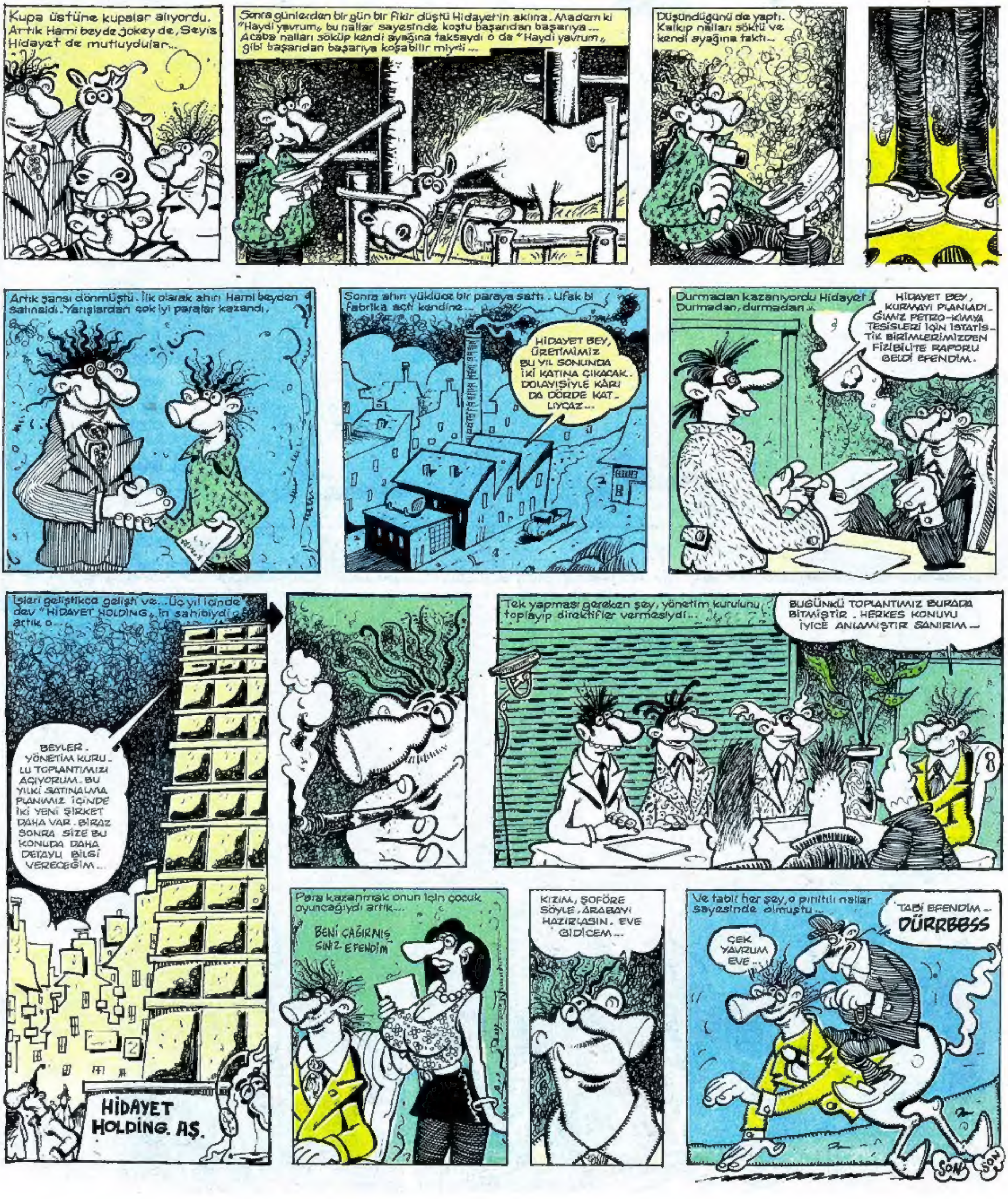

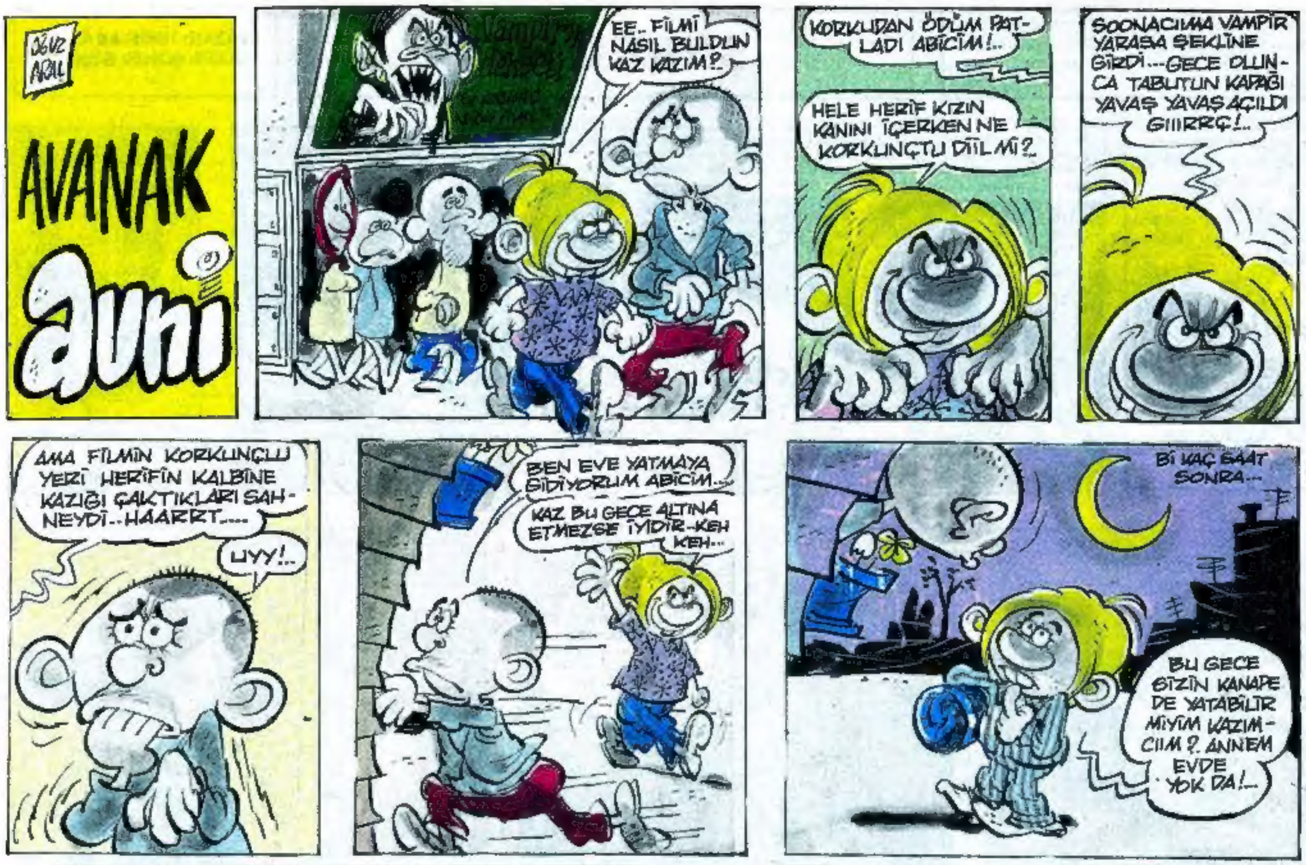

ZAFER TEMOÇİN
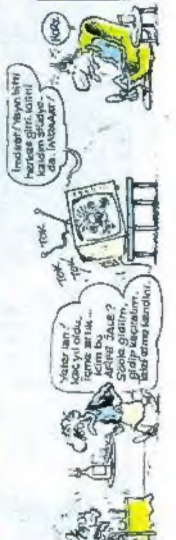
(DEVRİK DİKTATÖR)